

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obo/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 6004111965
Dátum vydania rozhodnutia: 17.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6004111965.7

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Ivicy Čelkovej, v spore žalobkyne JUDr. Ing. Veroniky Puškár Škodovej, PhD., so sídlom Dolná 6A, 974 01 Banská Bystrica, správkyne konkurznej podstaty úpadcu APIS, a.s. „v konkurze“, so sídlom Robotnícka 841, 039 01 Turčianske Teplice, IČO: 30 222 419, proti žalovanému FANTÁZIA Kereskedelmi Korlátolt felelősségű társaság „felszámolás alatt“, so sídlom 1137 Budapešť, Szent István krt. 18. fszt. 3, Maďarská republika, reg. číslo: 01-09-269700, o určenie, že žalovaný nemá voči úpadcovi vykonateľnú pohľadávku, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 55Cbi/70/2004-430 z 28. januára 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 55Cbi/70/2004-747 z 11. decembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 55Cbi/70/2004-430 z 28. januára 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 55Cbi/70/2004-747 z 11. decembra 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1 Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 175,42 €.

2 V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že správca konkurznej podstaty úpadcu APIS, a.s. „v konkurze“ Turčianske Teplice (ďalej aj „úpadca“) I. I. C. (ďalej aj „predchádzajúci správca“) sa žalobou domáhal proti žalovanému určenia, že žalovaný nemá proti úpadcovi vykonateľnú pohľadávku vo výške 2.535.988,25 € (76.399.182 Sk), vyplývajúcu z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia rozhodcovského súdu Združenia obchodu s obilím a krmovinami, GAFTA House, 6 Chapel Place, Rivington Street, Londýn, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (ďalej aj „GAFTA“) z 02.08.2011.

3 Po vykonaní dokazovania predloženými listinnými dôkazmi a výsluchom predchádzajúceho správca súd prvej inštancie zistil, že Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd konkurzný uznesením č. k. 28K/218/2002-265 z 23.10.2003 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka APIS, a.s., Turčianske Teplice.

Žalovaný si konkurznou prihláškou z 22.12.2003 prihlásil svoju pohľadávku vo výške 2.535.988,25 € (76.399.182,- Sk) v konkurznom konaní úpadcu s nárokom na oddelené uspokojenie, pričom prihlásená pohľadávka pozostáva z istiny v sume 1.796.993,93 € (54.136.239,- Sk), z úrokov z omeškania 7,5% od 14.10.1988 do vyhlásenia konkurzu v sume 673.872,73 € (20.301.090,- Sk), z trov konania 31.061,31 € (935.753,- Sk) a z trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní 34.060,28 € (1.026.100,- Sk). K prihláške žalovaný pripojil právoplatné a vykonateľné uznesenie Krajského súdu v Žiline o zamietnutí námietok povinného sp. zn. 13Co/1895/02 z 30.09.2002 a exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva. Predchádzajúci správca prihlásenú pohľadávku žalovaného poprel z dôvodu, že doklady nie sú originálne overené, sú nepreskúmateľné a zároveň pohľadávku žalovaného zaradil do prvej triedy, čím poprel nárok žalovaného na oddelené uspokojenie. Spornú pohľadávku poprel aj na prieskumnom pojednávaní dňa 03.05.2004, na ktorom bola správcovi konkurznej podstaty úpadcu a prítomným konkurzným veriteľom úpadcu stanovená 3-mesačná lehota na podanie žaloby na uplatnenie popretej vykonateľnej pohľadávky. V tejto lehote správca podal predmetnú žalobu o určenie, že žalovaný nemá proti žalobcovi vykonateľnú pohľadávku v sume 2.535.988,25 € (76.399.182,- Sk).

4 Predchádzajúci správca v žalobe popiera právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia GAFTA s poukazom na to, že z uvedeného rozhodnutia nie je zrejmé, v čom spočíva škoda, ktorá mala vzniknúť žalovanému, keďže úpadca nemá k dispozícii Dohodu o dodávke 300.000 ton europšenice z 22.10.1998 a nie je zrejmé ani to, či žalovaný je identický s účastníkom konania pred orgánom GAFTA. Poukázal ďalej na § 9 (voľba práva pri spotrebiteľských zmluvách) a na § 64 (podmienky uznania cudzieho rozhodnutia) zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom (ďalej aj „zákon č. 97/1963 Zb.“). Podľa § 64 písm. d/ a písm. f/ zákona č. 97/1963 Zb. cudzie rozhodnutie nemožno uznať, ak bola účastníkovi odňatá možnosť konať pred týmto orgánom, nebolo mu doručené predvolanie a uznanie by sa priechilo slovenskému verejnému poriadku.

5 Súd prvej inštancie poukázal ďalej na to, že uznanie a výkon cudzích rozhodcovských rozhodnutí v Slovenskej republike sa spravuje zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení zmien a doplnkov (ďalej aj „zákon č. 244/2002 Z.z.“). Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. sa uznanie cudzieho rozhodcovského rozsudku nevyslovuje osobitným rozhodnutím. Cudzí rozhodcovský rozsudok sa uzná tým, že súd, ktorý je príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu, naň prihliadne, ako keby išlo o tuzemský rozhodcovský rozsudok.

6 Cudzí rozhodcovský rozsudok je na účely tohto zákona rozhodcovské rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo v rozhodcovskom konaní vo veci samej a bolo vydané na území iného štátu ako Slovenskej republiky. Cudzí rozhodcovský rozsudok možno uznať a vykonať v Slovenskej republike za podmienok ustanovených zákonom (§ 46 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z.). Pred podmienkami uznania cudzieho rozhodcovského rozhodnutia upravenými v zákone má prednosť úprava v medzinárodnej zmluve (§ 53 zákona č. 244/2002 Z.z.). Takouto medzinárodnou zmluvou je predovšetkým Dohovor o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí (ďalej aj „Dohovor“), ktorého zmluvnými stranami sú aj Slovenská republika, Maďarsko a Veľká Británia.

7 Súd prvej inštancie poukázal na to, že podmienky uznania a výkonu cudzieho rozhodcovského rozhodnutia posudzoval Okresný súd v Martine, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Následne Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 13Co/1895/02 z 30.09.2002 zamietol námietky povinného, nakoľko ich považoval za neopodstatnené. Z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Žiline vyplýva záver, že rozhodnutie cudzieho rozhodcovského orgánu, Stáleho Medzinárodného rozhodcovského súdu Združenia obchodu s obilím a krmovinami GAFTA so sídlom vo Veľkej Británii je právoplatné a vykonateľné na území Slovenskej republiky, pričom nebola splnená žiadna z podmienok uvedených v článku V ods. 2 Dohovoru, ktorá by bránila uznaniu a výkonu rozhodnutia GAFTA. Z uznesenia Okresného súdu v Martine č. k. 17Cb/32/2008-25 z 10. októbra 2008 a z uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/474/2008 z 25. augusta 2009 súd prvej inštancie zistil, že žalobca sa proti žalovanému domáhal aj zrušenia cudzieho rozhodcovského nálezu č. 3839, vydaného rozhodcovským súdom GAFTA so sídlom v Londýne, avšak toto konanie súd zastavil z dôvodu nedostatku právomoci konať o tomto návrhu žalobcu.

8 Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie konštatoval, že pohľadávka žalovaného, prihlásená v konkurznom konaní úpadcu vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 28K/218/2002, vyplýva z vykonateľného rozhodnutia cudzieho rozhodcovského orgánu - Stáleho Medzinárodného rozhodcovského súdu Združenia s obilím a krmovinami GAFTA so sídlom vo Veľkej Británii a toto záväzné a konečné rozhodnutie medzinárodného arbitrážneho orgánu súd v Slovenskej republike v žiadnom prípade nemôže preskúmať po hmotnoprávnej stránke. Na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobu zamietol. V súvislosti s posudzovaním oprávnenosti pohľadávky skonštatoval, že nemôže aplikovať § 9 zákona č. 97/1963 Zb. o voľbe práva v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou tak, ako to požadoval žalobca a rovnako nemôže posudzovať podmienky uznania cudzieho rozhodnutia, stanovené v § 64 tohto zákona. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) v prospech žalovaného, ktorý bol v konaní v celom rozsahu úspešný, a preto mu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia spolu s režijným paušálom a 20% DPH v sume 175,42 €.

9 Proti tomuto rozhodnutiu podal predchádzajúci správca konkurznej podstaty úpadcu APIS, a.s. „v konkurze“ (ďalej aj „odvolateľ“) dňa 31. marca 2016 odvolanie, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „odvolací súd“) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10 Odvolateľ namieta nedostatočné zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Tvrdí, že štatutári úpadcu nepodpísali rozhodcovskú doložku (ako súčasť kúpnej zmluvy z 22.09.1998), v dôsledku čoho nebola založená právomoc cudzieho rozhodcovského orgánu na vydanie rozhodnutia. Absencia rozhodcovskej doložky, ako aj neplatnosť kúpnej zmluvy o dodaní tovaru znamená, že rozhodnutie rozhodcovského orgánu je protiprávne. Aj posledným postupom žalovaného (uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávky zo 07.11.2014 na ďalšiu spoločnosť KISZNER - FÓ Kft.) uvedený účastník konkurzného konania a dvoch nadväzujúcich incidenčných sporov navodzuje chaotický a protiprávny stav, ktorý je neprípustný. Je potrebné diferencovať medzi exekučným konaním Okresného súdu v Martine č. k. Er 3255/2001, ktorého odvolateľ nebol účastníkom a na druhej strane konkurzným konaním, ktoré pod sp. zn. 28K/218/2002 vedie Krajský súd v Banskej Bystrici. Po zistení, že nikdy nebola podpísaná rozhodcovská doložka a že kúpna zmluva z 22.09.1998 je absolútne neplatná, považoval za nevyhnutné poprieť spornú vykonateľnú pohľadávku v celom rozsahu. Fiktívne rozhodnutie GAFTA nemôže zakladať legitímnosť pohľadávky žalovaného vo výške 2.535.988,25 €. Súd prvej inštancie pochybil aj v tom, že neskúmal, aký bol výtazok z exekúcie vedenej pod sp. zn. Er 3255/2001 a o akú sumu sa znížila prihlásená pohľadávka v dôsledku predchádzajúceho exekučného konania.

11 Súd prvej inštancie vyslovil nesprávny právny názor pri uplatňovaní Dohovoru o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí (vyhláška č. 74/1959 Zb.). Absencia rozhodcovskej doložky evidentne bráni uznaniu rozhodnutia GAFTA so sídlom v Londýne. Potom je logické, že ak neexistuje rozhodcovská zmluva a ak neexistuje ani rozhodcovská doložka, rozhodnutie GAFTA nemôže byť v súlade s právnym poriadkom oboch zmluvných strán.

12 V závere odvolateľ namietal aj nevykonanie ním navrhnutých dôkazov (pripojenie súvisiacich spisov a výsluchy svedkov), v dôsledku čoho skutkový stav nebol zistený v potrebnom rozsahu.

13 K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

14 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného odvolacieho konania v zmysle ustanovenia § 470 ods. 4 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), po prejednaní odvolania podľa ustanovenia § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania, nakoľko nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP), dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

15 Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý zamietol žalobu o určenie, že žalovaný nemá voči úpadcovi vykonateľnú pohľadávku. Pohľadávka žalovaného bola priznaná právoplatným a vykonateľným rozhodnutím Stáleho Medzinárodného rozhodcovského súdu Združenia s obilím a krmovinami GAFTA so sídlom vo Veľkej Británii. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že predmetné vykonateľné rozhodnutie súd nemôže preskúmať po hmotnoprávnej stránke v incidenčnom spore.

16 S vyššie uvedeným záverom odvolací súd nesúhlasí. Pohľadávku, ktorú si prihlásil prihláškou konkurzný veriteľ v konkurze vedenom na majetok úpadcu, je možné poprieť aj v prípade, že sa jedná o pohľadávku priznanú vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného príslušného orgánu (v Slovenskej republike alebo v zahraničí). Vo všeobecnosti platí, že existencia vykonateľného exekučného titulu neznamena koniec možnosti spochybníť pohľadávku priznanú týmto exekučným titulom. Možnosť preskúmania a spochybnenia pohľadávky opierajúcej sa o vykonateľný exekučný titul je v konkurznom konaní širšia, než v konaní exekučnom. Prvotné posúdenie, či nárok prihlásený konkurzným veriteľom je alebo nie je vykonateľný, prislúcha práve správcovi konkurznej podstaty úpadcu (ďalej aj „správca“). Ak správca poprie vykonateľnú pohľadávku, k uplatneniu tohto popretia na súde je aktívne vecne legitimovaný práve tento správca (§ 23 ods. 3 ZKV). Teda dôkazné bremeno o tom, že uplatnená pohľadávka nie je pohľadávkou pravou, alebo že nie je dôvodná čo do výšky, spočíva na správcovi konkurznej podstaty úpadcu, ktorý je viazaný dôvodmi, pre ktoré pravosť alebo výšku pohľadávky poprel. Len pre úplnosť odvolací súd poukazuje na to, že je možné poprieť pravosť alebo výšku vykonateľnej pohľadávky alebo jej poradie. Ak bola popretá pravosť pohľadávky, je treba za spornú považovať aj jej výšku, pričom len popretím výšky pohľadávky sa pravosť pohľadávky (jej existencia čo do základu) nepovažuje za spornú. V prípade ak bolo popreté len poradie pohľadávky, pravosť pohľadávky a jej výška sa považujú za nesporné. Ako dôvod popretia pravosti alebo výšky vykonateľnej pohľadávky je možné uplatniť len skutkové námietky, ktoré dlžník neuplatnil v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu vykonateľného rozhodnutia. Teda nemôže ísť o právne posúdenie veci, pričom výnimkou z tohto pravidla je to, ak z vykonateľného rozhodnutia príslušného orgánu, ktorým bola pohľadávka priznaná, nevyplýva žiadne právne posúdenie veci. Platí, že v žalobe o určenie, že pohľadávka veriteľa nie je po práve, môže popierajúci správca uplatniť len tie skutočnosti, pre ktoré pohľadávku poprel. Hlavným dôvodom pre zachovanie práva poprieť vykonateľnú pohľadávku je to, že v mnohých prípadoch vykonateľné rozhodnutie môže vzniknúť bez toho, aby mu predchádzalo akékoľvek konanie, v rámci ktorého by sa vykonávalo dokazovanie, opodstatňujúce záver o existencii a správnosti výšky tejto pohľadávky. Vykonateľným exekučným titulom tak môže byť napríklad platobný rozkaz alebo rozsudok pre zmeškanie, teda také rozhodnutia, ktoré sa vôbec neodôvodňujú, resp. sa odôvodňujú len minimálne. Správca konkurznej podstaty, ktorý poprel vykonateľnú pohľadávku, podáva žalobu proti konkurznému veriteľovi, o ktorého pohľadávku ide. V prípade spornosti len poradia vykonateľnej pohľadávky je k podaniu určovacej žaloby aktívne vecne legitimovaný veriteľ, o ktorého pohľadávku ide. Žalovaný ako konkurzný veriteľ podal žalobu o určenie poradia predmetnej vykonateľnej pohľadávky na Krajskom súde v Banskej Bystrici, pričom žaloba je vedená pod sp. zn. 52Cbi/42/2005 a rozhodnuté o nej bolo rozsudkom z 21. decembra 2015.

17 V incidenčnom spore je možné preskúmať vykonateľnú pohľadávku, ktorú poprel správca konkurznej podstaty, aj pre okolnosti, ktoré nastali po vydaní rozhodnutia o tejto pohľadávkke (napr. z dôvodu, že pohľadávka bola postúpená na konkurzného veriteľa neplatnou zmluvou o postúpení pohľadávky alebo z dôvodu, že bola už zaplatená a podobne), alebo ktoré z výroku rozhodnutia výslovne nevyplývajú. Spornou sa javí otázka, či je možné v incidenčnom spore preskúmať vykonateľnú pohľadávku aj čo do jej základu z dôvodu, že je od počiatku neoprávnená. Prieskum pohľadávky v tomto smere sa v podstate rovná novému prejednávaniu veci a v zásade by mal byť neprípustný, pretože tomu bráni prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Vzhľadom na absenciu podrobnej právnej úpravy v ZKV je opodstatnený záver, že vykonateľnú pohľadávku možno poprieť a v incidenčnom spore preskúmať aj čo do jej základu (z dôvodov, pre ktoré ju poprel správca), keďže ustanovenie § 23 ods. 3 ZKV umožňuje správcovi konkurznej podstaty úpadcu poprieť vykonateľnú pohľadávku v podstate z akéhokoľvek dôvodu. Ak správca konkurznej podstaty poprie vykonateľnú pohľadávku a svoje popretie uplatní žalobou, konkurzný súd je povinný o tejto žalobe meritórne rozhodnúť a nemôže konanie zastaviť s

odkazom na tzv. prekážku vecí právoplatne rozhodnutej (nejedná sa o tú istú vec, lebo účastníkom konania na strane dlžníka nie je úpadca ako v pôvodnom konaní, ale správca konkurznej podstaty, ktorý poprel vykonateľnú pohľadávku, teda okruh účastníkov je iný).

18 Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 52Cbi/42/2005-263 z 21. decembra 2015 súd zamietol žalobu žalobcu FANTÁZIA Kereskedelmi Kft. proti žalovanému 1/ správcovi konkurznej podstaty úpadcu a žalovanému 2/ úpadcovi z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/ a nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorý svoju pohľadávku postúpil postupníkovi KISZNER - FŐ Kft., Budapešť na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, pričom uvedená skutočnosť bola oznámená žalovanému 1/. V predmetnom spore súd prvej inštancie rozhodoval o pravosti tej istej pohľadávky, pričom rozsudkom z 28. januára 2016 žalobu proti žalovanému FANTÁZIA Kereskedelmi Kft., Budapešť zamietol. Po rozhodnutí vo veci samej postupník podal návrh na zmenu účastníkov na strane žalovaného z dôvodu uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky zo 07.11.2014. Uvedený návrh bol doručený súdu 23. mája 2016, t. j. už po podaní odvolania. Súd prvej inštancie preto nesprávne procesne postupoval, keď o tomto návrhu rozhodol uznesením č. k. 55Cbi/70/2004-555 zo 07. júna 2016 tak, že návrh zamietol s poukazom na to, že návrh na zmenu účastníka konania na strane žalovaného môže podať len žalobca, čím konanie zaťažil vadou zmätočnosti, na ktorú odvolací súd prihliadol ex offio (návrh na zmenu účastníka konania bol uplatnený a uznesenie bolo vydané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku). Keďže odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 55Cbi/70/2004-555 zo 07. júna 2016 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, súd prvej inštancie bude pred rozhodnutím vo veci samej povinný sa zaoberať procesným návrhom postupníka na zmenu účastníka na strane žalovaného a rozhodnúť o ňom a následne vo vyššie naznačenom smere vykonať dokazovanie na zistenie pravosti vykonateľnej pohľadávky a jej výšky, popretej správcom konkurznej podstaty úpadcu. O pravosti tejto pohľadávky rozhodne súd prvej inštancie buď vo vzťahu k pôvodnému žalovanému FANTÁZIA Kereskedelmi Kft. alebo postupníkovi KISZNER - FŐ Kft. v závislosti od toho, či dospeje k záveru, že uplatnená pohľadávka bola alebo nebola postúpená z postupcu (pôvodný žalovaný) na postupníka.

19 Pre prípad, že súd prvej inštancie bude v ďalšom priebehu sporu konať s pôvodným žalovaným FANTÁZIA Kereskedelmi Kft., odvolací súd upriamuje pozornosť na to, že na liste spisu č. 647 sa nachádza oznámenie Advokátskej kancelárie VALAŠIK & PARTNERS, s.r.o., že žalovanú spoločnosť už nezastupuje. Podľa pripojenej fotokópie listu zo dňa 22.03.2015 malo k ukončeniu zastúpenia dôjsť v dôsledku výpovede plnomocenstva zástupcom (splnomocnencom) z dôvodu, že zastúpený (splnomocniteľ) nemá od 09.11.2014 obsadenú funkciu konateľa a ani bývalý konateľ so zástupcom nekomunikuje, čo viedlo k strate vzájomnej dôvery medzi zástupcom a zastúpeným. Účinky tohto oznámenia v zmysle ust. § 92 ods. 3 CSP nastali jeho doručením súdu, t. j. 12.03.2018. Keďže ide o spor vyvolaný konkurzom, podľa § 90 ods. 1 CSP platí, že strana musí byť v spore zastúpená advokátom, okrem výnimiek uvedených pod písmenami a/ a b/. S tým súvisí povinnosť súdu, vyplývajúca z odseku 2 citovaného ustanovenia, vyzvať stranu, ktorá tieto podmienky nespĺňa, aby si na zastupovanie v spore zvolila advokáta a určiť jej na to primeranú lehotu. Súčasne je potrebné stranu poučiť, že ak si advokáta v určenej lehote nezvolí, na jej úkony sa nebude prihliadať. Odvolací súd takúto výzvu nerealizoval, lebo to na účely odvolacieho konania nebolo potrebné. V čase doručovania výzvy na vyjadrenie sa k odvolaniu žalobcu, ktorá výzva bola doručovaná na adresu Advokátskej kancelárie VALAŠIK & PARTNERS, s.r.o. ako zástupcu žalovaného so splnomocnením pre celé konanie (č. l. 472), ešte nenastali účinky oznámenia o vypovedaní splnomocnenia zástupcom. Predmetné doručenie preto odvolací súd hodnotil ako právne účinné. Žalovaný žiadne vyjadrenie k odvolaniu žalobcu nezaslal, v dôsledku čoho nebolo ani potrebné skúmať, či odvolací súd má alebo nemá na úkony žalovaného prihliadať.

20 Napokon odvolací súd upriamuje pozornosť tiež na to, že predmetný incidenčný spor sp. zn. 55Cbi/70/2004 súvisí s incidenčným sporom sp. zn. 52Cbi/42/2005, v ktorom súd prvej inštancie rieši určenie poradia tej istej popretej vykonateľnej pohľadávky, a teda záver o postúpení alebo nepostúpení predmetnej pohľadávky z postupcu na postupníka by v oboch sporoch nemal byť protichodný. Rovnako je potrebné zistiť, či postúpenie pohľadávky bolo akceptované konkurzným súdom v konkurznom

konaní vedenom na úpadcu pod sp. zn. 28K/218/2002 v zmysle ustanovenia § 7 ods. 4 ZKV. Z potvrdenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. mája 2016 (založené je v spise na č. l. 554) vyplýva, že konkurzný súd na základe oznámenia o zmene veriteľa, doručeného súdu dňa 19.02.2016, a doloženia originálu zmluvy o postúpení pohľadávky, eviduje v zmysle § 7 ods. 4 zákona č. 328/1991 Zb. ako veriteľa pohľadávky por. č. 86 spoločnosť KISZNER - FÓ Kft. (postupníka).

21 S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 389 ods. 1 písm. c/ a § 391 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie bude postupovať v intenciách právneho názoru vysloveného odvolacím súdom a vo veci opätovne rozhodne, pričom najskôr sa bude zaoberať uplatneným návrhom na zmenu účastníka konania na strane žalovaného a rozhodne o ňom (pozitívne alebo negatívne) a v nadväznosti na to rozhodne o pravosti uplatnenej pohľadávky buď voči pôvodnému žalovanému alebo novému žalovanému - postupníkovi. Zároveň bude potrebné, aby sa súd prvej inštancie vysporiadal aj s námietkou odvolateľa smerujúcou proti výške popretej vykonateľnej pohľadávky.

22 O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP).

23 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné dovolanie (§ 419 CSP a contrario).